

अत्र रागपदे श्लेषः ।

‘सह कुमुदकदम्बैः काममुल्लासयन्तः

सह घनतिमिरौघैर्धैर्यमुत्सारयन्तः ।

सह सरसिजषण्डैः खान्तमामीलयन्तः

प्रतिदिशममृतांशोरंशवः संचरन्ति ॥’

इदं मम । अत्रोल्लासादीनां संबन्धिभेदादेव भेदः, न तु श्लिष्टतया ।

‘सममेव नराधिपेन सा गुरुसंमोहविलुप्तचेतना ।

अगमत्सह तैलबिन्दुना ननु दीपार्चिरिव क्षितेस्तलम् ॥’

इयं च मालयापि संभवति । यथोदाहृते ‘सह कुमुदकदम्बैः—’

इत्यादौ ।

‘लक्ष्मणेन समं रामः काननं गहनं ययौ ।’

इत्यादौ चातिशयोक्तिमूलाभावाच्चायमलंकारः ।

सह कुमुदेति । कुमुदकदम्बस्योल्लासो विकासः, कामस्योल्लासो वर्धनम्, तयोः सादृश्येनैवाभेदारोपः । तेजःसंसर्गाभावरूपस्य तिमिरस्योत्सारणं तद्देशे संबन्धाभावः, धैर्यस्योत्सारणं विनाशः, तयोः सादृश्येनैवाभेदारोपः । सरसिजषण्डानामामीलनं संकोचः, खान्तस्यामीलनं विषयान्तरादाकर्षणम्, तयोरपि सादृश्येनैवाभेदारोपः । एवं चात्रोल्लासादयः सहशब्दानामर्थाः, कर्मत्वं तृतीयानामर्थः, तस्य सहार्थान्वयः । सहार्थस्य च समकालीनत्वसंबन्धेन उल्लासयन्त इत्यादिपदार्थैकदेशे उल्लासादावन्वयः । तथा कुमुदकदम्बादिकर्मकोल्लासादिसमकालीनोल्लासादिकर्तारश्चन्द्रांशव इत्यन्वयबोधः । अत्राभेदाध्यवसायमूलभूतं भेदमुपपादयति—अत्रोल्लासादीनामिति । मनुक्तदिशा संबन्धिभेदाद्भेदो बोध्यः ॥ कार्यकारणपौर्वापर्यरूपातिशयोक्तिमूलां सहोक्तिमुदाहरति—सममेवेति । एकदैवेत्यर्थः । नराधिपेन अजेन । सा इन्दुमती । अत्राजस्य पतनमिन्दुमतीपतनजन्यमपि समकालीनत्वेनाध्यवसितम् । इयं च सहोक्तिश्च । मूलभूतेत्यादिविवक्षायाः फलमाह—लक्ष्मणेनेति । वस्तुतस्तु यत्र वैचित्र्यमनुभूयते तत्रैवालंकारत्वमङ्गीकरणीयम् । अन्यथा ‘सह मणिवलयेहिं वाष्प- (ष्प)धारा गलन्ति—’ इति काव्यप्रकाशकारदत्तोदाहरणमसंगतं स्यात् । अत्र स्वस्थानाध्यवसनरूपं गमनमेकमेव । न च गमनयोरेकजातीयत्वेऽपि व्यक्तिभेदाद्भेद इति वाच्यम् । ‘लक्ष्मणेन समं रामः काननं गहनं ययौ’ इत्यादावपि तथाकल्पनस्य संभवात् व्यावृत्तभावेन तद्विवक्षणायाः किञ्चित्करत्वात् । एवं ‘वर्धते सह पान्थानां मूर्च्छया चूतमञ्जरी’ इति दण्डिदत्तोदाहरणे तृतीयार्थो वृत्तित्वम् । मूर्च्छावृत्तिवृद्धिसम-